

"És impossible crear una societat del coneixement si l'escola no ens ajuda a preparar-la"

Dll, 2/02/2015 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR/Lleida) Quin tipus de ciutadà volem? quin tipus de persona? com volem que sigui un noi o noia d'aquí a vint anys? i per fer quina societat?, es van preguntar a Finlàndia fa anys a l'hora de crear una llei d'educació. **Xavier Melgarejo**, expert en el sistema educatiu finlandès, ha explicat, durant les [II Jornades Pedagògiques dels Maristes de Lleida](#), que a Finlàndia van fer la llei escoltant a tota la comunitat, i que això els ha portat a tenir tant èxit: "qui va participar d'aquest diàleg? pares, mares, professors, catedràtics, sindicats, economistes, empresaris... que durant quatre anys van estar organitzant grups de debat on es parlava quin tipus de ciutadà, persona i societat es volia aconseguir". Finlàndia és un exemple de sistema participatiu, un tret essencial per assolir l'equitat i la igualtat d'oportunitats que els [maristes de Catalunya](#) tenen com a objectiu d'aquí a tres anys vista.

Joan Pifarré, un dels coordinadors de les Jornades, organitzades pel [col·legi Montserrat](#) dels maristes de Lleida, afirma que "fer un diàleg pedagògic és molt enriquidor"; "volem fomentar la participació del nostre alumnat i també de les famílies", hi afegeix. Durant les II Jornades Pedagògiques, que comptaven amb el lema 'Escola obertes a la participació', s'ha comptat amb [xerrades](#), taules rodones i tallers, que oferien als assistents elements i accions que ja es duen a terme per fomentar la participació a l'escola: aprenentatge cooperatiu, canvis metodològics que prioritzen la participació de l'alumnat, les comunitats d'aprenentatge, APS ètica aplicada, recursos TAC, etc.

En què millora una escola oberta a la participació?

Rocío García, especialista en aprenentatge dialògic i interaccions a l'aula de primària, explica que "perquè una escola estigui oberta a la participació ha de passar per establir un diàleg igualitari, amb les famílies, amb la comunitat educativa, amb el professorat, amb l'alumnat", i introduir així amb la participació les accions educatives d'èxit, aquelles que han demostrat generar els millors resultats per tots els nens i nenes en totes les matèries, en valors, emocions i sentiments. Per García, "és aquesta participació la que es manté, la que entusiasma, perquè la gent veu i viu els beneficis". **Carme Alemany**, mestre durant 34 anys a l'escola pública, està convençuda de que "el fet que l'escola sigui participativa, fa que el nen també sigui participatiu, i això és la base d'una societat, des de tots els aspectes", afirma.

Però per on hauria de començar la participació perquè sigui coherent i un projecte col·lectiu, de país? Finlàndia ens dóna pistes: per la llei d'educació. "Qui dissenya la llei escolar a Finlàndia?", ha preguntat Melgarejo, "algun il·luminat d'un partit polític? No; hi ha un grup molt gran d'experts format, un altre cop, per

associacions de famílies, professors, catedràtics d'universitat, sindicats del país, pels editors dels llibres... per tothom!".

Cada catorze anys, més o menys, es pacta la reforma del 30%; el 70%, un cop tenen això, arriba a les comunitats locals i la junta de directors, amb els claustres de professors, pares, etc, dissenyen l'altra resta. "Aquí hi ha una visió molt clara de participació, de ciutadans, i de que l'escola no pot ser una estructura de transmissió, sinó de creació, de pensament, de coneixement.", ha reflectit Melgarejo. "És impossible crear una societat del coneixement si primer no hi ha una escola que ens ajudi a preparar-la", ha conclòs.